

V eseji inspirovaném Ovidiovým vyprávěním (Proměny) o bájném zlatém věku lidstva, kdy nebylo hříchu a člověk byl trvale šťasten, se autorská dvojice zaměřila na odhalení aktuálního mystického poselství této legendy a vlastně všech bájí o ráji prvních lidí. Tomášovi ve své knize objasňují, proč a za jakých okolností opustil člověk ráj bezčasého bytí. Nastíňují, jak se postupně propadal do hutnějších sfér vědomí, spojených s čím dál větším utrpením, aby nakonec s pomocí boží hledal a našel cestu zpět ke svému prapůvodnímu, neodvozenému štěstí, od něž ve skutečnosti nebyl nikdy vzdálen, pouze si je zastiňoval vlastní nevědomostí. Do textu jsou začleněna rovněž praktická duchovní cvičení k uskutečnění niterného stavu zlatého věku.